

Gaandgerning, som deres Invaliditet tillader, vil Opholdet i private Plejehjem som Regel ikke have andet Formaal end de paagældendes Forsørgelse. Fattigvæsenet, der bærer Omkostningerne herved, bør da ikke af Hensyn til, at en vantør eller lemlæstet trængende er anbragt i Pleje af en Anstalt, være udelukket fra at udøve Indflydelse paa Forsørgelsesmaaden og om muligt at gøre Bestræbelser for at bringe vedkommende frem

til Selverhverv. Overhovedet er det af Vigtighed, at der habes en fast og i det enkelte Tilfælde ogsaa udadtil let paaviselig Grænse for, hvilken Understøttelse af det offentlige der skal betragtes som Fattighjælp, og hvilken ikke, saaledes at det undgaas, at Tilfælde, der for den almindelige Bevidsthed fremtræde som sædvanlig Fattigforsørgelse, undergives forskellige Regler med Hensyn til Hjælpens Retsvirkninger.